

Warszawa, 6 marca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

G 03 b 17/26

Nr 27822.

Kl. 57 a, 47/01.

Pathé Cinéma, Anciens Etablissements Pathé Frères
(Paryż, Francja).

Kaseta do kinematograficznych taśm filmowych.

Zgłoszono 13 lipca 1937 r.

Udzielono 29 grudnia 1938 r.

Pierwszeństwo: 17 lipca 1936 r. (Francja).

Kasety do filmowych taśm kinematograficznych posiadają zwykle dwie komórki. Nienaświetlona taśma filmowa jest odwijana z rdzenia umieszczonego w jednej komórcie i po przejściu przed obiektywem na zewnątrz kasety jest nawijana na rdzeń umieszczony w drugiej komórcie. Gdy zatem pierwsza komórka jest już wypełniona taśmą filmową, druga jest pusta i odwrotnie. Wskutek tego miejsce niewyżyskane jest bardzo znaczne.

Przedmiotem wynalazku jest kasetka do kinematograficznych taśm filmowych z dwiema komórkami, z których jedna jest przeznaczona do odwijania taśmy filmowej, a druga do nawijania taśmy filmowej, a odległość pomiędzy środkami tych komó-

rek jest mniejsza od średnicy całej rolki filmowej, przy czym między dwiema tymi rolkami umieszczona jest ścianka działowa, zapobiegająca bezpośredniemu zetknięciu się warstw światłoczułych. W myśl wynalazku, wspomniana ścianka posiada powierzchnię polerowaną i jest umieszczona tak, że przylega zawsze wzdłuż stycznej równocześnie do zwojów zewnętrznych zwijanej i odwijanej rolki filmowej.

Dzięki takiemu urządzeniu można zmniejszyć rozmiary kasety bez obawy stykania się nienaświetlonej części taśmy filmowej z nawijającą się częścią po naświetleniu jej. Podobne bowiem stykanie powodowałoby ocieranie się obydwóch części taśmy filmowej o siebie. Ocieranie się to

byłoby znaczne, gdyż obie części taśmy filmowej poruszają się w kierunkach przeciwnych. Zachodzi również obawa zlepienia się obydwóch warstw światłoczułych oraz kurczenia i plątania się taśmy filmowej.

Przy pomocy jednak cienkiej polerowanej ścianki działowej zapobiega się wszelkiemu bezpośredniemu tarcu między oboma częściami filmu i usuwa się wszelkie wyżej wspomniane niedogodności.

Według jednej postaci wykonania wynalazku ta ruchoma ścianka działowa jest osadzona przegubowo na czopie wewnątrz kasety.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania kasety według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia w widoku z góry kasety po zdjęciu pokrywki, przy czym taśmę filmową uwidoczniło w chwili rozpoczęcia zwijania, fig. 2 — w większej podziałce tę samą kasety w przekroju wzdłuż linii 2 — 2 na fig. 1, fig. 3 — schematyczny widok kasety po odwinieciu względnie nawinięciu około połowy taśmy filmowej, fig. 4 — schematyczny widok kasety po całkowitym nawinięciu względnie odwinieciu taśmy filmowej, fig. 5 — odmianę wykonania w schematycznym widoku z góry.

Kaseta według wynalazku składa się z części 1, zaopatrzonej w pokrywkę, nie uwidoczną na rysunku, i wykonanej w postaci odlewu z bakelitu lub innego odpowiedniego materiału, oraz z dwóch komórek cylindrycznych 2 i 3, których odległość osi O^1 i O^2 jest mniejsza od sumy promieni dwóch całkowicie nawiniętych rolek filmowych, co zmniejsza rozmiary kasety w kierunku podłużnym.

Komórki 2 i 3 łączą się ze sobą w znany sposób przy pomocy kanału 4 do odwijania i kanału 5 do nawijania taśmy filmowej. Ponadto komórka 3 mieści w sobie rdzeń 7 do nawijania filmu, który się obraca dookoła swej osi O^1 .

Ścianka 8 z metalu lub innego materia-

łu (bakelitu, fibry itd.), dającego się pole- rować i nie wywierającego żadnego ujem- nego działania na emulsję, jest osadzona obrotowo w komórkach 2 i 3 w ten sposób, by jej położenie pośrednie (fig. 1) odpow- iadało wspólnej siecznej wspomnianych komórek.

Czopek obrotowy wspomnianej ścianki jest wykonany w postaci występu 9 (fig. 2) wyciętego w końcu ścianki. Występ ten jest wpuszczony w cylindryczne wydrążenie 10 kasety. Oś wydrążenia 10 jest położona w płaszczyźnie siecznej $M - M$ (fig. 1), wspólnej obu komórkom, w pobliżu jednej ze wspólnych tworzących ścianek obydwóch komórek. Wydrążenie 10 jest połączone z wnętrzem komórek za pośrednictwem szczeliny 11, przez którą przechodzi ścian- ka 8. Szczelina 11 ogranicza wychylenie się ścianki 8. Krążek nieruchomy 12, umiesz- czony w wydrążeniu 13 kasety powyżej końca ścianki ruchomej, zabezpiecza tę ściankę przed wypadnięciem z kasety.

Denko kasety jest zaopatrzone w żeber- ko 14 w celu zmniejszenia tarcia ścianki 8 podczas jej ruchu wahadłowego. Ścianka 8 może również być zaopatrzona w żeberka do prowadzenia taśmy filmowej w celu zmniejszenia powierzchni styku między ścianką i taśmą filmową.

Osadzanie taśmy filmowej w kasecie jest bardzo proste. Rolkę 15 nienaświetlo- nej taśmy filmowej umieszcza się w komór- ce 2 i przymocowuje się do rdzenia 7 ko- mórki 3. Następnie taśmę filmową prowa- dzi się przez kanały 4 i 5. Ścianka 8 zajmu- je swe położenie dolne przedzielając w ten sposób obie rolki 15, 16 taśmy filmowej (fig. 1).

Na początku odwijania taśmy filmowej ścianka 8 zajmuje więc swe położenie dol- ne (fig. 1) i podnosi się powoli pod naci- skiem rolki 16, której średnica stale się po- większa. Rolka 15 zaś obluźnia się, a jej zwoje rozsuwają się.

Ścianka 8, pozostając zawsze w płasz-

czyźnie stycznej wspólnej obydwóm rolkom, stanowi zatem ruchomą ściankę działową i uniemożliwia wszelkie bezpośrednie tarcie i zaczepianie się między obiema częściami taśmy filmowej.

Rolki filmowe, prowadzące między sobą ściankę 8 podczas całego jej ruchu, utrzymują tę ściankę w położeniu prostopadłym do denka kasety i zapobiegają przewróceniu się ścianki oraz wykrzywieniu występu 9 względem wydrążenia 10.

Oczywiście, wynalazek niniejszy nie ogranicza się do postaci wykonania opisanej i przedstawionej jedynie tytułem przykładu.

Jak widać z fig. 5, ścianka działowa 8 może też być przymocowana obydwoma swymi końcami 21 do dwóch suwaczków 24 i 25, przesuwnych wzdłuż ścianek komórek 2 i 3 równoległe do linii, przechodzącej przez osie O^1 i O^2 wspomnianych komórek 2 i 3.

Szczegóły konstrukcyjne wahliwego osadzenia ścianki też mogą być odmienne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kaseta do kinematograficznych taśm filmowych z dwiema komórkami, z których jedna jest przeznaczona do odwijania taśmy filmowej, a druga do nawijania taśmy filmowej, a odległość pomiędzy ich środkami jest mniejsza od średnicy całej rolki filmowej, przy czym między dwiema tymi rolkami umieszczona jest ścianka działowa, zapobiegająca bezpośredniemu zetknięciu się warstw światłoczułych, znamienna tym, że wspomniana ścianka (8) po-

siada powierzchnię polerowaną i jest umieszczona tak, że przylega zawsze wzdłuż stycznej bezpośrednio do zwojów zewnętrznych zarówno nawijanej, jak i (równocześnie) odwijanej rolki filmowej.

2. Kaseta według zastrz. 1, znamienna tym, że ścianka (8) jest osadzona obrotowo na czopku wykonanym w postaci występu (9), wykonanego na jednym końcu ścianki (8) i wpuszczonego w wydrążenie (10) denka kasety w pobliżu płaszczyzny środkowej między obiema komórkami (2, 3), przy czym wydrążenie (10) jest połączone z komórkami (2, 3) za pośrednictwem rozszerzonej szczeliny (11), przepuszczającej ściankę (8) i ograniczającej kąt wahania się tejże ścianki.

3. Kaseta według zastrz. 1, znamienna tym, że ścianka (8) jest osadzona tak, iż porusza się równoległe do linii, łączącej środki obydwóch komórek (2, 3).

4. Kaseta według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że denko kasety jest zaopatrzone naprzeciwko ścianki (8) w żeberko (14), zmniejszające powierzchnię tarcia między ścianką (8) i denkiem.

5. Kaseta według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że ścianka (8) sama jest zaopatrzona w jedno lub kilka żeberek w celu zmniejszenia powierzchni zetknięcia się taśmy filmowej z tą ścianką.

Pathé Cinéma,
Anciens Etablissements
Pathé Frères.
Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

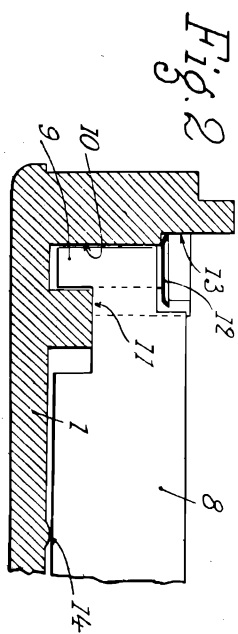
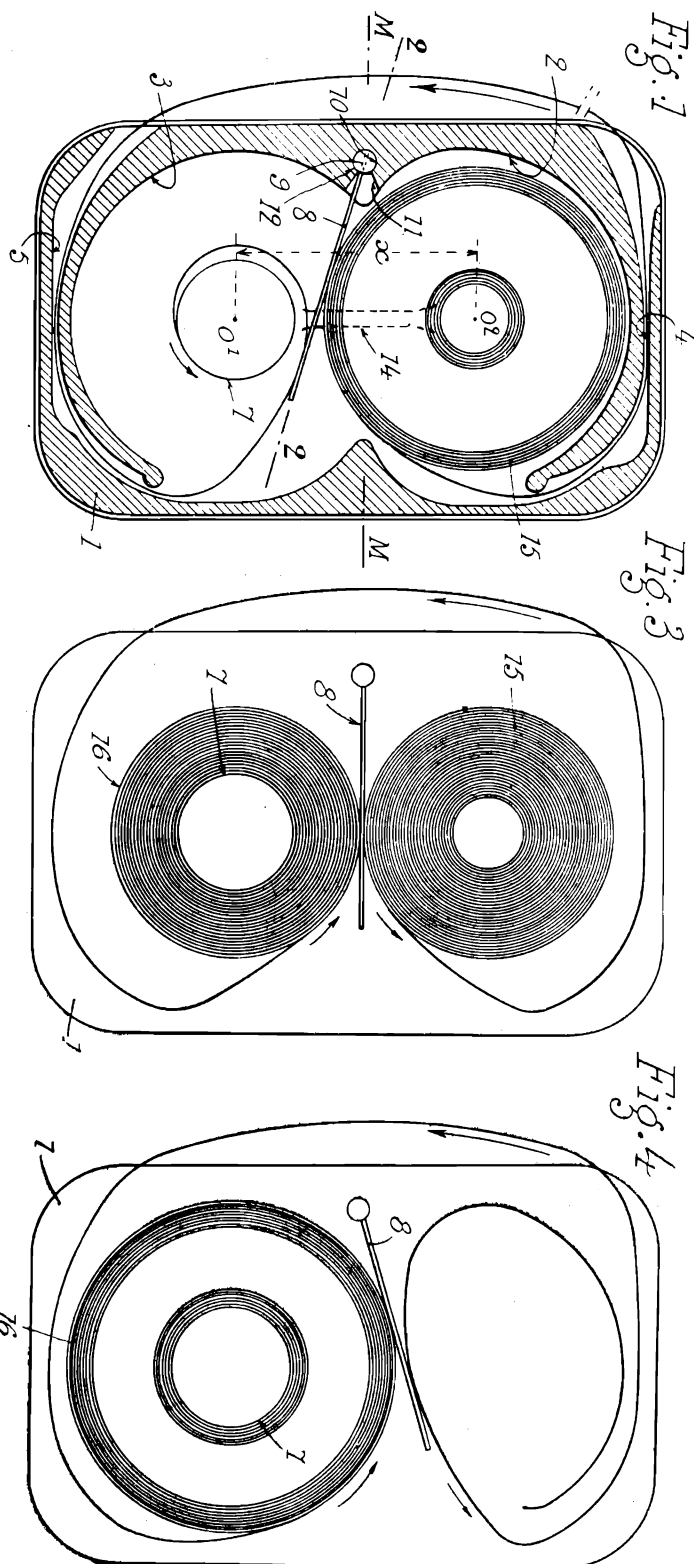

Fig. 5

